EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Opinió | 26 | Actualitzat el 08/05/2013 a les 11:12

Una forma de vida

Diumenge, 21 d'abril. Un dels temes del dia és la marató de Londres i en un diari a internet la crònica de l'enviada especial porta el següent titular: "Correr es una forma de vida". Què hauria de dir jo si em demanessin quina és la meva forma de vida? Escoltar la ràdio al cotxe? Anar a la platja quan fa calor? Jeure al sofà i desitjar que ningú m'atabali? La veritat és que no en tinc ni idea, i estic pensat que em caldria trobar una resposta tan categòrica com aquell titular. De fet no m'ho he plantejat mai quina és la meva forma de vida, però ja fa anys que no passa gaire temps sense que no escolti o llegeixi unes declaracions d'algú dient que tal activitat o tal altra "és una forma de vida". I quan ho diuen et fan sentir com si la seva de vida tingués un interès com a mínim deu vegades més gran que la teva. Buscant declaracions semblants per veure quines bajanades es diuen, he anat a google, he escrit "forma de vida" i mirant a la babalà he trobat això: "El culturismo es una forma de vida"; Breakdance, una forma de vida"; "Senderismo, una forma de vida"; "Homeopatía: una forma de vida"... i així fins a l'infinit. Després també he trobat una variant: "Natacion, más que un deporte... una forma de vida" i "Metal: más que un estilo musical, una forma de vida".

La gent ja no es conforma amb córrer per fer atletisme, ballar el breakdance per divertir-se o fer un tractament d'homeopatia perquè creu que li va millor que la medicina tradicional. No. La gent cada cop més necessita buscar una transcendència al que sigui per sentir-se realitzat o per creure que està fent qui sap què. I ho inflen tot. Es compren una moto, es vesteixen de cuiro i surten el diumenge a fer-la espetegar... i et diuen que allò és una forma de vida. Per l'amor de déu! La vida bohèmia d'alguns artistes de debò, la d'un pastor a la muntanya o la retirada d'una monja de clausura... això sí que són formes de vida. La resta són punyetes i ganes d'aparentar. Quan us vingui un que va a buscar rovellons i us digui "ser boletaire és una forma de vida", mireu-vos-el als ulls i digueu-li alt i clar: "No em facis riure".